

LÆRERNES CENTRALORGANISATION

Den 23. marts 1979

Lærernes Centralorganisation skal herved tillade sig at fremføre følgende synspunkter vedrørende det foreliggende forslag til lov om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m. v.:

1. En vedtagelse af lovforslaget indebærer en tilsidesættelse af tjenestemændenes forhandlingsret efter de gældende regler. Det burde have været afprøvet, om der kunne være indgået aftale om fordelingen af et rammebeløb, hvad enten størrelsen af dette beløb var fastsat ved aftale eller ved lov.
2. Det er i åbenbar modstrid med tjenestemandens lovens ord og grundlæggende principper, at der ifølge lovforslagets § 5 ikke er en specifik lønpulje til fordeling inden for TFUs forhandlingsområde.
3. Lovforslaget sikrer ikke tjenestemændene mod yderligere efterslæb i de kommende år, og det standser ikke den ukontrollerede nivellering inden for lønsystemet.
4. Den i lovforslagets § 7 indeholdte regel om tjenestemænds ferie indebærer, at lærernes tjenestetid skal ændres svarende til de foreslåede ændringer i ferieloven. På grund af den særlige måde, hvorpå lærernes tjenestetidsregler er opbygget, kan den anvendte formulering imidlertid give anledning til tvivl, hvorfor LC skal stille forslag om, at reglen ændres som anført nedenfor.
5. Spørgsmålet om en ændret tilrettelæggelse af lærernes tjenestetid inden for den gældende arbejdstidsnorm behandles for tiden i en arbejdsgruppe under undervisningsministeriet. Der må derfor i forlængelsesloven være utvetydig hjemmel for, at lærernes tjenestetidsregler kan ændres i overensstemmelse hermed. Lovforslaget er i øvrigt så kategorisk udformet, at det efter ordlyden ikke gør det muligt at indgå nye overenskomster m. v.

på det offentlige område i forlængelsesperioden.

LC skal derfor stille forslag om, at lovforslaget ændres som anført nedenfor.

Til de ovenstående punkter skal der knyttes følgende bemærkninger:

Ad 1 og 2:

På grund af de snævre rammer, som regeringen har lagt, ville der næppe være mulighed for at indgå aftale om størrelsen af det samlede beløb til ændring af tjenestemændenes løn- og andre ansættelsesvilkår m. v. Vi må derfor anerkende, at det formelle forhandlingssammenbrud efter tjenestemandens lovens regler indebærer, at regeringen skal gå til folketinget for at lovgive herom.

Herefter har regeringen imidlertid brudt med det forhandlingsmønster, som tjenestemændene havde grund til at regne med at regeringen naturligt ville overholde.

For det første finder vi, at det burde have været afprøvet, om der kunne være indgået aftale om fordelingen af det gennem lovgivning fastsatte samlede beløb (den lønmæssige ramme). Herunder bemærker vi, at de 1¼ pct., som regeringen har stillet lovforslag om, ikke er blevet fremført under forhandlingerne.

For det andet er det i åbenbar modstrid med tjenestemandens lovens ord og grundlæggende principper, at der ifølge forslaget ikke er en specifik lønpulje til fordeling inden for TFUs forhandlingsområde, jfr. tjenestemandens lovens § 46 og hovedaftalen.

Vi må indtrængende opfordre folketinget til at ændre lovforslaget, således at der som angivet i tjenestemandens loven fastsættes en specifik lønpulje for TFUs forhandlingsområde.

Ad 3: